

מסורת הש"ס

6) ולפי כגון: לקמן קח: שבוט מע... 7) ולפי כגון: שבוט מע... 8) שבוט מע... 9) שבוט מע... 10) שבוט מע... 11) שבוט מע... 12) שבוט מע... 13) שבוט מע... 14) שבוט מע... 15) שבוט מע... 16) שבוט מע... 17) שבוט מע... 18) שבוט מע... 19) שבוט מע... 20) שבוט מע...

תורה אור השלם

1. שבעת ימי תורה בין שנייה אם לא שלח ידו במלאכה רעהו ולקח בעליו ולא ישלם. שבוט כ"י

גהות הב"ה

ג' נ"י ק"מ רב כגון שבוט:

גליון הש"ס

נ"ב א"י רבא סתביא מילתיה דרב גיטין דף י"ג ע"ב וי"ג: שם תורה סעעמי. ש"ן לקמן דף ק"ח ע"ב מ"י ד"ה ובלו עדים:

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

קו.

עין משפט
גר מצוה

בפקדון פסול לעדום. ומקומין לה כריש שנים אוחזין כגון דלמרי קאדי דהיא שעתא דכפר ליה נקיע צדיה ומפסיל אף ע"ג דלא אשכנח דאי באשכנח מה לי מלוה מה לי פקדון: שבוט קונס. קס"ד להחייב צלוסיס משעה ששבע לשקר קאמר: ואיכתיב

איתביה רב אחא בר מניומי. פ"י בקונט' דלא פריך לאלא מרישא והעדים מעידין כו' ולא מסופא ולין גרנאה דהא רנא דמקסה לקמן כהדיא מהודה דלכמי לא מחלק בין הודה לעדות ועד דמתרן לקמן הכי וכו' א"כ אמאי לא פריך נמי מסופא וגרנאה דהא דלמי פשיטא דלא אמר

בטוען טענת גנב ונשבע ובלו עדים כהא פטור דל"כ לא משכחת כפל דכתיב צלוסיסא אלל כהודה ס"ד דכך פטור וכו' וע"ג דנשבעה והודה כתיב מומס רב הוה מוקי לקרא בקפץ ונשבע דמומס וחסס מחייב כ"ג והודה נע"י למימר רב דפטור דלשבעה

בפקדון פסול לעדות והאמר אילפא שבועה קונה שבועה היא דקניא אבל כפירה לא קניא הכא נמי דקיימא באגם ואיכתיב אימא מאי שבועה קונה כדרב הונא דאמר רב הונא אמר רב "מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי ונשבע ואח"כ באו עדים שפבלו שנאמר וילקח בעליו ולא ישלם כיון שפבלו הבעלים שבועה שוב אין משלם ממון גופא אמר רב הונא אמר רב מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי כלום ונשבע ובאו עדים פטור שנאמר וילקח בעליו ולא ישלם כיון שפבלו בעלים שבועה שוב אין משלמין ממון * אמר רבא מסתברא מילתיה דרב במלוה דלהוצאה ניתנה אבל פקדון ברשותיה דמריה קאי והאלהים אמר רב אפילו בפקדון דכי כתיב קרא בפקדון כתיב יחיב רב נחמן וקאמר להא שמעתא איתביה רב אחא בר מניומי לרב נחמן ה"ה כן פקדוני

א"ל אבד משיבעך אני ואמר אמן והעדים מעידים אותו שאכלו משלם את הקרן * הורה מעצמו משלם קרן וחומש ואשם א"ל רב נחמן הכא במאי עסקינן כגון דנשבע חוץ לבי"ד א"ל אי הכי אימא סיפא היכן פקדוני אמר לו נגב משיבעך אני ואמר אמן והעדים מעידים אותו שנגבו משלם חשלומו כפל הודה מעצמו משלם קרן וחומש ואשם ואי סלקא דעתך חוץ לבי"ד מי איכא כפל א"ל ויכלנא לשנויי לך רישא חוץ לבית דין וסיפא בבית דין מיהו שניויא דחיקא לא משנינן לך אידי ואידי בבית דין ולא קשיא כאן בקפץ כאן בשלא קפץ א"ל רמי בר חמא לרב נחמן מכרי דרב ילא סבירא לך משכוני נפשך אדרב למה לך אמר ליה לפרושה לדרב דרב הכי מתרין לה למתניתין והא רב קרא קאמר אמרי קרא י"ל לכל הנשבעין שבתורה נשבעין ולא משלמין והא דאחא ולקח בעליו ולא ישלם מי שעליו לשלם הוא נשבע מתיב רב המנונא ה"ה השביעי עליו חמשה פעמים בין בפני ב"ד ובין שלא בפני בית דין וכפר עליו חייב על כל אחת ואחת ואמר ר' שמעון מה טעם הואיל ויכול לחזור ולהודות והכא קפץ לא מצית אמרת השביעי עליו קתני חוץ לב"ד לא מצית אמרת השביעי עליו חוץ לבית דין ובב"ד קפץ מתיב רבא ב"בעל הבית שטען טענת גנב בפקדון ונשבע והודה ובאו עדים אם עד שלא באו עדים הודה משלם קרן וחומש ואשם ואם משבאו עדים הודה משלם חשלומו כפל ואשם והכא חוץ לב"ד וקפץ לא מצית אמרת כפל קתני אלא אמר רבא כל הודה לא שגא טוען טענת אבד ולא שגא טוען טענת גנב (נמי) לא אמר רב דהא כתיב והתודה דבעי שלומי קרן וחומש טוען טענת גנב ובאו עדים נמי לא אמר רב דהא כתיב חשלומו כפל כי קאמר * כגון שטוען טענת אבד ונשבע ולא הודה ובאו עדים אול רב גמרא ואמרה לשמעתא קמיה דרב אשי אמר ליה השתא וכמה רב המנונא חלמדיה דרב וידע דאמר רב הודה וקמותיב הודה ואת אמרת הודה לא אמר רב אמר ליה רב אחא סבא לרב אשי רב המנונא הכי קא קשיא ליה

בטוען טענת גנב ונשבע ובלו עדים כהא פטור דל"כ לא משכחת כפל דכתיב צלוסיסא אלל כהודה ס"ד דכך פטור וכו' וע"ג דנשבעה והודה כתיב מומס רב הוה מוקי לקרא בקפץ ונשבע דמומס וחסס מחייב כ"ג והודה נע"י למימר רב דפטור דלשבעה והודה נע"י למימר רב דפטור דלשבעה כ"ג דכתיב וילקח בעליו ולא ישלם: כאן שקפץ. מימא חס כן אמאי נקט כרישא טוען טענת אבד אפי' טוען טענת גנב ה"ה למנקט דלא מחייב כפל כיון שקפץ: קפץ א מצית אמרת השביעי עליו קתני. ותימה ללעיל קמי משנינן אי ומוקי לה בקפץ ויש לומר דהשביעי עליו משמע ע"י כ"ד אלל משנינן אי משמע שקפץ והשביעי: ולישני

משלם אותו שאכלו משלם את הקרן * הורה מעצמו משלם קרן וחומש ואשם א"ל רב נחמן הכא במאי עסקינן כגון דנשבע חוץ לבי"ד א"ל אי הכי אימא סיפא היכן פקדוני אמר לו נגב משיבעך אני ואמר אמן והעדים מעידים אותו שנגבו משלם חשלומו כפל הודה מעצמו משלם קרן וחומש ואשם ואי סלקא דעתך חוץ לב"ד מי איכא כפל א"ל ויכלנא לשנויי לך רישא חוץ לבית דין וסיפא בבית דין מיהו שניויא דחיקא לא משנינן לך אידי ואידי בבית דין ולא קשיא כאן בקפץ כאן בשלא קפץ א"ל רמי בר חמא לרב נחמן מכרי דרב ילא סבירא לך משכוני נפשך אדרב למה לך אמר ליה לפרושה לדרב דרב הכי מתרין לה למתניתין והא רב קרא קאמר אמרי קרא י"ל לכל הנשבעין שבתורה נשבעין ולא משלמין והא דאחא ולקח בעליו ולא ישלם מי שעליו לשלם הוא נשבע מתיב רב המנונא ה"ה השביעי עליו חמשה פעמים בין בפני ב"ד ובין שלא בפני בית דין וכפר עליו חייב על כל אחת ואחת ואמר ר' שמעון מה טעם הואיל ויכול לחזור ולהודות והכא קפץ לא מצית אמרת השביעי עליו קתני חוץ לב"ד לא מצית אמרת השביעי עליו חוץ לבית דין ובב"ד קפץ מתיב רבא ב"בעל הבית שטען טענת גנב בפקדון ונשבע והודה ובאו עדים אם עד שלא באו עדים הודה משלם קרן וחומש ואשם ואם משבאו עדים הודה משלם חשלומו כפל ואשם והכא חוץ לב"ד וקפץ לא מצית אמרת כפל קתני אלא אמר רבא כל הודה לא שגא טוען טענת אבד ולא שגא טוען טענת גנב (נמי) לא אמר רב דהא כתיב והתודה דבעי שלומי קרן וחומש טוען טענת גנב ובאו עדים נמי לא אמר רב דהא כתיב חשלומו כפל כי קאמר * כגון שטוען טענת אבד ונשבע ולא הודה ובאו עדים אול רב גמרא ואמרה לשמעתא קמיה דרב אשי אמר ליה השתא וכמה רב המנונא חלמדיה דרב וידע דאמר רב הודה וקמותיב הודה ואת אמרת הודה לא אמר רב אמר ליה רב אחא סבא לרב אשי רב המנונא הכי קא קשיא ליה

בפקדון פסול לעדות והאמר אילפא שבועה קונה שבועה היא דקניא אבל כפירה לא קניא הכא נמי דקיימא באגם ואיכתיב אימא מאי שבועה קונה כדרב הונא דאמר רב הונא אמר רב "מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי ונשבע ואח"כ באו עדים שפבלו שנאמר וילקח בעליו ולא ישלם כיון שפבלו הבעלים שבועה שוב אין משלם ממון גופא אמר רב הונא אמר רב מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי כלום ונשבע ובאו עדים פטור שנאמר וילקח בעליו ולא ישלם כיון שפבלו בעלים שבועה שוב אין משלמין ממון * אמר רבא מסתברא מילתיה דרב במלוה דלהוצאה ניתנה אבל פקדון ברשותיה דמריה קאי והאלהים אמר רב אפילו בפקדון דכי כתיב קרא בפקדון כתיב יחיב רב נחמן וקאמר להא שמעתא איתביה רב אחא בר מניומי לרב נחמן ה"ה כן פקדוני

מוסף רש"י

בפקדון פסול לעדות והאמר אילפא שבועה קונה שבועה היא דקניא אבל כפירה לא קניא הכא נמי דקיימא באגם ואיכתיב אימא מאי שבועה קונה כדרב הונא דאמר רב הונא אמר רב "מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי ונשבע ואח"כ באו עדים שפבלו שנאמר וילקח בעליו ולא ישלם כיון שפבלו הבעלים שבועה שוב אין משלם ממון גופא אמר רב הונא אמר רב מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי כלום ונשבע ובאו עדים פטור שנאמר וילקח בעליו ולא ישלם כיון שפבלו בעלים שבועה שוב אין משלמין ממון * אמר רבא מסתברא מילתיה דרב במלוה דלהוצאה ניתנה אבל פקדון ברשותיה דמריה קאי והאלהים אמר רב אפילו בפקדון דכי כתיב קרא בפקדון כתיב יחיב רב נחמן וקאמר להא שמעתא איתביה רב אחא בר מניומי לרב נחמן ה"ה כן פקדוני

קרא ושלם אותו כדלכא ותימיהו יוסף עליו, ממון המסלק כדלכא מוסף חומס, ופאניו משלם כדלכא, כגון זה שישלם עליו כפל, אין מוסף חומס (שבוט כ"י).